

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: I. K., bytem M. L., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 4.11.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. II. č.j. X ze dne 14.11.2015 se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku ve výši 38,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 4.11.2016 se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2016 č.j. X*, jehož kopii připojila, kterým žalovaná změnila rozhodnutí ČSSZ č. II č.j. X ze dne 14.11.2015 tak, že se účastníci řízení (tj. žalobkyni) podle ustanovení § 56 odst. 2 a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), odnímá od 12.10.2015 invalidní důchod, přičemž uvedeným *rozhodnutím č. II ze dne 14.11.2015* dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona ČSSZ odňala od 12.10.2015 žalobkyni invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 12.10.2015 se již v jejím případě nejedná o invaliditu prvního stupně, když není od 12.10.2015 invalidní vůbec, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%; datum zániku invalidity bylo stanoveno na

12.10.2015.

Z odůvodnění napadeného *rozhodnutí ze dne 6.10.2016* vyplývá, že ČSSZ vydala dne 6.11.2014 *rozhodnutí č.j. X*, kterým podle § 53 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, zastavila žalobkyni od 12.12.2014 výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, neboť se na výzvu nepodrobila vyšetření svého zdravotního stavu, přičemž byla na tuto možnost v předchozích výzvách upozorněna a na základě žádosti žalobkyně byla kontrolní lékařská prohlídka provedena až dne 12.10.2015, přičemž bylo konstatováno, že již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 30%; datum zániku invalidity bylo stanoveno na 12.10.2015. Na základě uvedeného vydala ČSSZ dne 14.11.2015 *rozhodnutí č. I č.j. X*, kterým žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona uvolnila od 12.12.2014 výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně.

Dne 14.11.2015 vydala ČSSZ rovněž *rozhodnutí č. II č.j. X*, jímž žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona odňala od 12.10.2015 invalidní důchod, neboť novým posudkem o invaliditě ze dne 24.2.2016 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 26 zákona, avšak už není invalidní, když míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 30% podle kapitoly XV., odd. B, položky 13b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), a k zániku invalidity došlo dne 12.10.2015 dle OSSZ Cheb. Proti *rozhodnutí č. II* ze dne 14.11.2015 žalobkyně podala námitky, o nichž bylo vydáno *rozhodnutí č.j. X ze dne 26.2.2016*, kterým byly podané námitky zamítnuty a napadené *rozhodnutí* bylo potvrzeno. Žalobkyně následně podala žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který rozsudkem č.j. 16Ad 50/2016-14 ze dne 1.9.2016 zrušil *rozhodnutí* o námitkách ze dne 26.2.2016 a věc vrátil ČSSZ k dalšímu řízení, když *podle právního názoru soudu mělo být ve věci odnětí invalidního důchodu žalobkyně správně aplikováno ustanovení § 56 odst. 2 zákona, nikoli § 56 odst. 1 písm. a) zákona*; dále v napadeném *rozhodnutí* nebylo uvedeno, že námitky žalobkyně podala proti *rozhodnutí č. II č. j. X* ze dne 14.11.2015, což by mohlo vést k jeho zaměnitelnosti k *rozhodnutím č. I* z téhož dne, jakkoliv je z obsahového kontextu patrné, proti jakému *rozhodnutí* byly námitky skutečně podány.

Také bylo uvedeno, že s ohledem na citovaný rozsudek krajského soudu změnila ČSSZ napadené *rozhodnutí* způsobem uvedeným ve výroku *rozhodnutí* o námitkách a tím realizovala rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 16 Ad 50/2016-14 ze dne 1.9.2016.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným *rozhodnutím* ze dne 6.10.2016, neboť dle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá minimálně invaliditě prvního stupně a nebyl dostatečně zhodnocen, proto požadovala provedení kompletního lékařského vyšetření, které by zohledňovalo celý rozsah jejích zdravotních problémů, čímž bude prokázána její invalidita. Rovněž uvedla, že nemůže souhlasit s tvrzením žalované, že jí byl invalidní důchod odňat (*správně zastavena výplata důchodu*) z důvodu, že se na výzvu nepodrobila vyšetření svého zdravotního stavu, protože žádnou výzvu od žalované neobdržela a neměla by žádný problém se k vyšetření dostavit na výzvu, ale k tomu ze strany žalované nedošlo. Závěrem požadovala zrušení napadeného *rozhodnutí* ze dne 16.10.2016 a vrácení věci žalované i přiznání náhrady nákladů řízení, avšak tento požadavek nijak neupřesnila.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Cheb vedeného ohledně žalobkyně a mimo jiné v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 12.10.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 24.2.2016 soud zjistil, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 13b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30% (v souvislosti s úrazem ze dne 9.12.2006), která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den zániku invalidity: 12.10.2015, a dále bylo uvedeno, že od 22.2.2010 do 11.10.2015 byla invalidní pro invaliditu prvního stupně.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 6.12.2016 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem Posudkové komise MPSV (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 6.10.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 12.10.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 3.3.2017 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, avšak v nepřítomnosti žalobkyně, která svoji neúčast ani neomluvila. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, doba platnosti (lhůta KLP): 3/2020. Dle doložené zdravotní dokumentace žalobkyně dne 9.12.2006 uklouzla, upadla, dosedla na pravou nohu, byla hospitalizována na chirurgickém oddělení v Chebu, kde konstatována zlomenina distálního bérce vpravo (*fraktura distální části tibie vpravo, subkapitální fraktura pravé fibuly*), dne 12.12.2006 provedena osteosyntéza LCP dlahou. Pro zhojení s deformitou bérce 30.8.2007 provedena korekční osteotomie dist. tibie vpravo, hojení komplikované pro infekci zlatým stafylokokem, po залечení v 12/2007 operace, provedena sekundární sutura a plastika kožního defektu. Funkčně je hybnost v kyčelním a kolenním kloubu pravé DK dobrá, v hleznu omezená o polovinu, bolestivá, rozvoj sekundární poúrazové arthrozy hlezna, pravá DK zkrácena o 2 cm, chůze s oporou 1 FH; vynětí implantátů již není indikováno vzhledem k sekundárnímu hojení po předchozích operacích. Je nutné trvalé odlehčování končetiny oporou francouzské hole, končetina není schopna plné zátěže. Proto PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti rovněž podle kapitoly XV, oddílu B, položky 13b) přílohy vyhlášky, ale oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ však míru poklesu pracovní schopnosti stanovila horní hranicí procentuálního rozpětí (30-35%), tj. 35%, v níž zohlednila bolesti, omezení hybnosti, trvalou přítomnost implantátů a nemožnost plné zátěže pravé dolní končetiny, které jsou trvalým následkem úrazu ze dne 9.12.2006 i kvalifikaci žalobkyně. Ostatní uvedená zdravotní postižení (*chronická bronchitida*

s asthmatem dle dokumentace, arteriální hypertenze nepravidelně léčená) na míru poklesu pracovní schopnosti nemají významný dopad, žalobkyně se pravidelně neléčí, nejsou popsány orgánové komplikace a ani významné funkční poruchy, proto uvedená míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla komisí změněna. Dále bylo uvedeno, že jde o pokračování invalidity prvního stupně od 22.2.2010 v souvislosti s úrazem ze dne 9.12.2006; žalobkyně není schopna těžké fyzické práce a přetěžování právě DK delší chůzí nebo stáním, zvedáním těžkých břemen, vhodné pracovní zařazení je převážně v sedě, je schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Platnost posudku je omezena s ohledem na věk žalobkyně a další možný vývoj zdravotního postižení. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že *dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky* v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného*

rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 6.10.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidního důchodu s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 3.3.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně od 22.2.2010 nadále nepřetržitě invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud* tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 14.11.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV ze dne 3.3.2017 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když se jedná o pokračování této invalidity od 22.2.2010, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Cheb dne 12.10.2015 a poté na ČSSZ dne 24.2.2016, kdy dle nich došlo k zániku invalidity jednáním OSSZ dne 12.10.2015 (30% poklesu pracovní schopnosti).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ačkoli jí byla invalidita oduznána od 12.10.2015, *a to nepřetržitě od 22.2.2010*, když od uvedeného data se jednalo o invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaná tedy *vydá nové rozhodnutí*, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. trvání invalidity prvního stupně od 22.2.2010 nepřetržitě, tedy i k datu 6.10.2015, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 114/2016-29 ze dne 9.5.2017, neboť shora uvedená rozhodnutí o invalidním důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále nepřetržitě invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení OSSZ ze dne 12.10.2015 či by jí vyhověla v řízení o námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ č. II ze dne 14.11.2015.

Soud pro informaci žalobkyně připomíná, že pobírání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně není dobou (*důchodového*) pojištění ve smyslu § 5 odst. 2 písm. f) zákona, neboť pojištění jsou účastni poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu třetího

stupně a též osoby vedené v evidenci úřadu práce, ale pouze po omezenou nikoli celou dobu této evidence (§ 5 odst. 2 písm. a) zákona).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně požadovala náklady tohoto řízení, avšak jejich výši nekonkretizovala, proto soud rozhodl o přiznání částky 38,-Kč spočívající v částce uvedené na příslušné obálce za zaslání žaloby soudu prostřednictvím České pošty dne 4.11.2016; jiné náklady nebyly zjištěny, když se žalobkyně ani nezúčastnila jednání PK MPSV v Plzni dne 3.3.2017. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9. května 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně